

SYLABUS PRZEDMIOTU
Część B – NAUCZYCIELE AKADEMICKY

Rok akademicki 2020/2021

NAZWA PRZEDMIOTU NAZWA MODUŁU KIERUNEK STUDIÓW WYDZIAŁ	TEATR WSPÓŁCZESNY PRZEDMIOTY ZWIĄZANE Z HISTORIĄ TEATRU (Moduł X) AKTORSTWO WYDZIAŁ AKTORSKI									
PROWADZĄCY (imię i nazwisko, stopień, tytuł)	dr Magdalena Chlasta-Dzięciołowska									
STATUS PRZEDMIOTU <i>(właściwie zakreślić)</i>	Ogólny, obowiązkowy									
JĘZYK WYKŁADOWY	polski									
ORGANIZACJA ZAJĘĆ SPOSÓB KSZTAŁCENIA <i>(właściwie zaznaczyć)</i>	☐ zajęcia prowadzone stacjonarnie ☐ zajęcia prowadzone hybrydowo ☒ zajęcia prowadzone w formie zdalnej ☐ zajęcia prowadzone z wspierającym wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość									
ROK	I		II		III		IV		V	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
LICZBA PUNKTÓW ECTS					2					
LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH z udziałem nauczyciela, wynikających z planu studiów					30					
SZACUNKOWA ILOŚĆ GODZIN POZOSTAŁYCH - konsultacje oraz praca własna studenta	30 godzin/semestr – praca własna + konsultacje									
METODY DYDAKTYCZNE <i>(zostawić właściwe)</i>	wykład, wykład problemowy, wykład konwersacyjny, analiza tekstów i spektakli z dyskusją. Z założenia zajęcia łączą różne metody pracy ze studentem: wykładu/wykładu problemowego/wykładu konwersatoryjnego; elementów syntezy oraz szczegółowej analizy tekstów, spektakli oraz projekcji multimedialnych (zapisów fragmentów spektakli) połączonych z dyskusją.									
SPOSÓB ZALICZENIA <i>(zostawić właściwe)</i>	E-ZN – zaliczenie notą z użyciem metod i technik kształcenia na odległość									
FORMA ZALICZENIA – metoda weryfikacji	pisemna praca zaliczeniowa									

zakładanych dla przedmiotu efektów uczenia się - z uwzględnieniem sposobu organizacji zajęć (zostawić właściwe) zasady e-oceny	
TREŚCI MERYTORYCZNE	Zajęcia realizowane podczas zajęć: <i>Teatr współczesny</i> poświęcone są polskiemu i światowemu teatrowi powojennemu – ze szczególnym uwzględnieniem historycznej ciągłości awangardowych i neoawangardowych koncepcji w światowym teatrze XX i XXI wieku. oraz znaczących przemian teatru światowego i polskiego po 1989r. Główne zagadnienia dotyczą prezentacji estetycznych i kulturowych aspektów współczesnego teatru polskiego i powszechnego oraz jego założeń dramaturgicznych i scenicznych w kraju i na świecie. Prezentacja współczesnych wybitnych zjawisk i twórców (dramatopisarzy, aktorów, reżyserów i inscenizatorów) polskiego i światowego teatru służy tyleż zdobyciu teoretycznej wiedzy, co umiejętności jej artystycznego przetwarzania i scenicznego wykorzystania w działaniach aktorskich oraz rozbudzaniu samodzielnych artystycznych poszukiwań i twórczych inspiracji. W zakres tych zajęć wchodzi zatem również, prócz literatury i teatru, zagadnienia m.in. ze świata muzyki, filmu, sztuk plastycznych, performansu, antropologii, psychologii oraz filozofii myśli i sztuki. W pracy dydaktycznej bliska jest mi hermeneutyczna myśl współczesnych krytyków kultury (Gadamera, Ricoera, Heideggera) – stanowiąca punkt wyjścia do pewnego rodzaju postępowania poznawczego (hermeneutyka tekstu/dramatu/spektaklu jako hermeneutyka istnienia) – pozwalającego widzieć w wyniku poznawania, doświadczania i interpretowania dzieł współczesnej sztuki teatralnej - kulturowe przemiany form świadomości , odpowiedzialne finalnie za współczesne aktorskie działania oraz nowatorskie sceniczne formy i style tworzenia.
LITERATURA SZCZEGÓŁOWA	III rok Semestr 5 Zagadnienia ogólne: Porządek treści programowych inspirowany jest bezpośrednio zawartością wyjściowej pracy pt : <i>O dramacie. Źródła do dziejów teorii dramatycznych. Tom 3 Od Sartre'a do Różewicza</i>. Poetyki. Manifesty, Komentarze, pod red, Eleonory Udalskiej oraz <i>Teatr postdramatyczny</i>, Hansa-Thiesa Lehmana a także <i>20-lecie. Teatr polski po 1989</i>, pod red. D. Jarząbek, M. Kościelniaka i G. Niziołka. LITERATURA SZCZEGÓŁOWA: 2. Kirsten E. Shepherd-Barr, <i>Dramat współczesny</i>, Oxford University Press, tłum. Monika Sosnowska, Łódź 2018. 3. J. R. Brown [red.], <i>Historia teatru</i>, Warszawa 2007. 4. Świadomość teatru. Polska myśl teatralna drugiej połowy XX wieku, pod red. W. Dudzika, Warszawa

	2007.
5.	Jean-Pierre Sarrazac, Słownik dramatu nowoczesnego i najnowszego, przekład Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, Kraków 2007.
6.	Hans-Thies Lehmann, Teatr postdramatyczny, Kraków 2009.
7.	Erika Fischer-Lichte, Teatr i teatrologia. Podstawowe pytania, Wrocław 2012.
8.	Odkrywanie modernizmu. Przekłady i komentarze, pod red. Ryszarda Nycza, Kraków 1998.
9.	J. L. Styan, Współczesny dramat, Wrocław 1995.
10.	Michał P. Markowski, Nietzsche. Filozofia interpretacji, Kraków 1998.
11.	F. Martel, THEATER. O zmięczeniu teatru w Ameryce, Warszawa 2012.
12.	M. Karpiński, Życie i śmierć na Broadwayu, Warszawa 1990.
13.	Piotr Gruszczyński, Szekspir i uzurpator. Z Krzysztofem Warlikowskim rozmawia Piotr Gruszczyński, Warszawa 2007.
14.	Strategie publiczne, strategie prywatne. Teatr polski 1990-2005, pod red. Tomasza Platy, Warszawa 2006.
15.	Grzegorz Niziołek, Warlikowski extra ecclesiam, Kraków 2008.
16.	Piotr Gruszczyński, Ojcobójcy. Młodzi zdolniejsi w teatrze polskim, Warszawa 2003.
17.	Jan Kott. Szekspir współczesny, Warszawa 1965, Kraków 1990.
18.	Monika Kwaśniewska, Pytanie o wspólnotę. Jerzy Grzegorzewski i Jan Klata, Kraków 2016
19.	Marcin Kościelniak, „Młodzi niezdolni”. I inne teksty o twórcach współczesnego teatru, Kraków 2013.
20.	Jolanta Kowalska. Spacer po barykadach. Szlakiem przedstawień ostatnich lat, Kraków-Warszawa 2015.
21.	20—lecie. Teatr polski po 1989, pod red. Doroty Jarząbek, Marcina Kościelniaka, Grzegorza Niziołka, Kraków 2010.
22.	Krystian Lupa, Utopia i jej mieszkańcy, Kraków 1994.
23.	Krystian Lupa, Persona, Warszawa 2010.
24.	Krystian Lupa, Utopia 2. Penetracje, Kraków 2003.
25.	Zbigniew Osiński, Jerzy Grotowski, Źródła, inspiracje, konteksty, Gdańsk 2009.
26.	Dariusz Kosiński, Grotowski, Wrocław 2009.
27.	Patrice Pavis, Współczesna inscenizacja. Źródła, tendencje, perspektywy, Warszawa 2001
28.	Tamara Trojanowska, Krzysztof Pleśniarowicz, Poszukiwania nowego teatru. W kręgu teorii 1887-1939, Wrocław 1988.
29.	Odstony współczesnej scenografii. Problemy-Sylwetki-Rozmowy, pod red. Katarzyny Fazan, Agnieszki Marszałek, Jadwigi Rożek-Sieraczyńskiej, Kraków 2016.
30.	M. Sugiera, Inny Szekspir, Kraków 2009.
31.	J. Michalik, Idea bardzo konsekwentna Tadeusza Kantora. Happening i teatr happeningowy. Kraków 2013.

	32. B. Gućzalska, Rezonery, medium, gracz. Aktor w dwudziestoleciu 1989-2009 20-lecia, Czy istnieje jeszcze tabu we współczesnym polskim teatrze? 33. K. Fazan, Tandeta w złym czy dobrym gatunku?. Antyestetyka w polskim teatrze 20-lecia; Didaskalia nr 95/2010. 34. J. Świerczyńska, Teatr Rozmaitości Jarzyny i Warlikowskiego, Warszawa 2020.		
ZAKŁADANE DLA PRZEDMIOTU EFEKTY UCZENIA SIĘ odnoszące się do efektów modułowych (część A sylabusu) i kierunkowych			
Symbol efektów dla kierunku	po ukończeniu studiów na kierunku AKTORSTWO	Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK
WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie			
w zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych			
KA_W01	poprzez indywidualną pracę i poszukiwania osiąga gruntowną znajomość repertuaru związanego z kierunkiem i specjalnością w perspektywie porównawczej	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
KA_W03	zna style gry aktorskiej i formy ruchowej interpretacji (w tym najnowsze techniki i narzędzia stosowane przez wybitnych twórców)	P7U_W	P7S_WG
W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych			
KA_W04	posiada świadomość funkcji społecznej, ideowej i estetycznej kreowanej postaci	P7U_W	P7S_WK P7S_WG
KA_W05	wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów, a także wykorzystuje tę wiedzę dla dalszego artystycznego rozwoju	P7U_W	P7S_WG
KA_W06	zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru i filmu oraz wybranych gatunkach sztuk widowiskowych i zna literaturę związaną z tymi zagadnieniami	P7U_W	P7S_WG
KA_W07	dysponuje poszerzoną wiedzą na temat kontekstu historycznego i kulturowego sztuki i jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia, potrafi samodzielnie rozwijać tę wiedzę w sposób odpowiadający swojej specjalności	P7U_W	P7S_WG PS7_WK
KA_W08	ma orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w teatrze i filmie (w ujęciu całościowym) i jest świadomy/świadoma rozwoju technologicznego związanego ze swoją specjalnością	P7U_W	P7S_WG
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka - potrafi			
w zakresie ekspresji artystycznej			
KA_U01	posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7U_U	P7S_UW P7S_UO

w zakresie realizacji prac artystycznych			
KA_U02	wykazuje umiejętność rozumienia specyfiki różnych form dramatycznych oraz istoty konstrukcji scenariusza, samodzielnego oceniania tekstu literackiego i możliwości jego adaptacji dla teatru, filmu i innych pokrewnych gatunków sztuki widowiskowej	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U03	posiada umiejętność praktycznego wykorzystania walorów interpretacji literackiej poszczególnych scen, dialogów, postaci dramatycznych w kształtowaniu roli aktorskiej	P7U_U	P7S_UW P7S_WG
KA_U04	posiada zdolność rozumienia technologii realizacji teatralnych, telewizyjnych i filmowych oraz pokrewnych gatunków sztuk widowiskowych; stosowania zasad i technik adaptacji utworów literackich i ich przekształcania na różne formy artystyczne	P7U_U	P7S_UW
KA_U05	posiada zdolność kreatywnego myślenia o tekście, a także wypracowywania własnych sposobów wyróżniania i interpretowania tworzywa dramatycznego, dokonywania analizy treściowej i porównawczej	P7U_U	P7S_UW P7S_WK
W zakresie umiejętności werbalnych			
KA_U17	posiada umiejętności tworzenia rozbudowanych prezentacji słownych w formie ustnej i pisemnej na tematy związane z ich specjalnością, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł	P7U_U	P7S_UK
KA_U18	potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi w dziedzinie sztuki	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U19	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców	P7U_U	P7S_UK
KA_U20	potrafi dyskutować na temat specjalistycznych zagadnień sztuk filmowych i teatralnych oraz prowadzić debatę w zróżnicowanym środowisku z zachowaniem szacunku dla wzajemnych poglądów	P7U_U	P7S_UK P7S_UW P7S_KO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do			
W zakresie niezależności			
KA_K01	kompetentnego, samodzielnego i świadomego wykorzystania zdobytej wiedzy (także pochodzącej od ekspertów) w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych, także w warunkach ograniczonego dostępu do potrzebnych informacji	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
KA_K07	formułowania krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz poddania takiej ocenie przedsięwzięć z zakresu kultury i sztuki	P7U_K	P7S_KK
W zakresie komunikacji społecznej			
KA_K10	prezentowania skomplikowanych i specjalistycznych zadań i treści w przystępnej formie, w sposób zrozumiały dla osób niemających doświadczenia w pracy nad projektami artystycznymi, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych	P7U_K	P7S_KO P7S_KR